

Στο μεταξύ όμως, αυτοί από τους Κερκυραίους που ήταν κύριοι της πολιτικής κατάστασης, όταν ήρθε (στην Κέρκυρα) κορινθιακό πλοίο και Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις, κάνουν επίθεση κατά των δημοκρατικών και τους νίκησαν σε μάχη.

Και όταν ήρθε η νύχτα οι δημοκρατικοί καταφεύγουν στην ακρόπολη και στα υψηλά και οχυρά μέρη της πόλης και αφού συγκεντρώθηκαν εκεί εγκαταστάθηκαν με ασφάλεια, και κατείχαν το Υλλαϊκό λιμάνι. Αι οι άλλοι (οι ολιγαρχικοί) κατέλαβαν και την αγορά, όπου ακριβώς κατοικούσαν οι περισσότεροι απ' αυτούς, και το γειτονικό της λιμάνι που βλέπει στην απέναντι στεριά.

Κεφ. 73

Και την επόμενη μέρα έκαναν μερικές μικροεπιθέσεις οι δύο (παρατάξεις) και έστελναν (ανθρώπους) εδώ κι εκεί στα χωράφια, προσκαλώντας τους δούλους και υποσχόμενοι ελευθερία. Και ο μεγαλύτερος αριθμός των δούλων πήγαν ως σύμμαχοι με τους δημοκρατικούς, ενώ οκτακόσιοι μισθοφόροι από τη στεριά (πήγαν) με το μέρος των άλλων.

Κεφ. 74

Κι αφού πέρασε μια ημέρα γίνεται πάλι μάχη και νικούν οι δημοκρατικοί και εξαιτίας της ισχύος των θέσεών τους και επειδή είχαν αριθμητική υπεροχή· εξάλλου και οι γυναίκες τούς υποστήριζαν ενεργά με τόλμη χτυπώντας από τα σπίτια με κεραμίδια και υπομένοντας την ταραχή αντίθετα προς τη φύση τους.

Κι όταν έγινε υποχώρηση αργά το απόγευμα, επειδή φοβήθηκαν οι ολιγαρχικοί μήπως οι δημοκρατικοί, αφού επιτεθούν, κυριεύσουν με αιφνιδιαστική έφοδο και το ναύσταθμο και τους σκοτώσουν, πυρπολούν τα σπίτια που ήταν γύρω από την αγορά και τα σπίτια όπου κατοικούσαν πολλές οικογένειες, για να μην υπάρχει δρόμος προσέγγισης (προς το ναύσταθμο), χωρίς να λυπούνται ούτε τα δικά τους ούτε τα ξένα σπίτια. Ωστε κήκαν εντελώς και πολλά πράγματα εμπόρων και κινδύνεψε όλη η πόλη να καταστραφεί, αν ενίσχυε τη φωτιά άνεμος με κατεύθυνση προς αυτή (δηλαδή την πόλη).

Και αφού σταμάτησαν τη μάχη, καθώς και τα δύο στρατόπεδα απείχαν από πολεμικές ενέργειες, κατά τη νύχτα βρίσκονταν σ' επιφυλακή. Και το κορινθιακό πλοίο, όταν είχαν επικρατήσει οι δημοκρατικοί, ανοιγόταν με προφυλάξεις στο ανοιχτό πέλαγος, και οι πιο πολλοί από τους μισθοφόρους, χωρίς να γίνουν αντιληπτοί, πέρασαν στην (απέναντι) στεριά.

Κεφ. 75

Και την επόμενη ημέρα ο Νικόστρατος, ο γιος του Διειτρέφη, στρατηγός των Αθηναίων, φτάνει από τη Ναύπακτο για να βοηθήσει με δώδεκα πλοία και πεντακόσιους Μεσσηνίους οπλίτες. Και διαπραγματευόταν μια συμφωνία και τους πείθει (ώστε) να συμφωνήσουν μεταξύ τους να δικάσουν δέκα άντρες, τους κύριους υπαιτίους, οι οποίοι άλλωστε δεν είχαν μείνει πλέον εκεί, και οι υπόλοιποι να παραμείνουν (στο νησί), αφού κάνουν συμφωνία μεταξύ τους και με τους Αθηναίους, υπό τον όρο να θεωρούν τους ίδιους εχθρούς και φίλους.

Και εκείνος λοιπόν, αφού έκανε αυτά, επρόκειτο να αποπλεύσει. Οι αρχηγοί όμως των δημοκρατικών τον πείθουν να αφήσει σ' αυτούς πέντε πλοία από τα δικά του, ώστε να αποθαρρυνθούν οι αντίπαλοί τους να κάνουν κίνημα, και (υπόσχονταν) ότι οι ίδιοι θα αποστείλουν μαζί του ισάριθμα πλοία, αφού τα επανδρώσουν με δικά τους πληρώματα.

Και εκείνος συμφώνησε, αυτοί όμως στρατολογούσαν ως πληρώματα για τα καράβια τους πολιτικούς τους αντιπάλους. Επειδή όμως εκείνοι φοβήθηκαν μήπως σταλούν στην Αθήνα, κάθονταν ως ικέτες στο ναό των Διοσκούρων.

Και ο Νικόστρατος προσπαθούσε να τους σηκώσει και να τους καθησυχάσει. Επειδή όμως δεν τους έπειθε, οι δημοκρατικοί, αφού οπλίστηκαν με την πρόφαση αυτή,